Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

01 iulie 2021 mun. Chişinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Diaconu Iurie,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către avocatul Ciobanu Vadim cu partea vătămată Frunză Svetlana și de către avocatul Palancica Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui,

Bejan Andrei xxx *născut la xxxx, originar din xxxxxx, domiciliat în xxxxxx*

Termenul de examinare a cauzei:
prima instanță: *10.02.2016-18.10.2017;*
instanța de apel: *05.11.2018-10.06.2019;*
instanța de recurs ordinar*: 25.05.2020 – 01.07.2021.*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 18 octombrie 2017, Bejan Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2), lit. lit. a), e), g), j), m) Cod Penal şi în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 14 (patrusprezece) ani.

Bejan Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. lit. c), d), e), f) Cod Penal şi în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani.

În baza art. 84 Cod Penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Bejan Andrei o pedeapsă definitivă pe un termen de 20 (douăzeci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de către Corovai Lidia s-a admis în parte şi anume s-a dispus încasarea de la Bejan Andrei în beneficiul lui Corovai Lidia a sumei de 30 000 (treizeci de mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral şi suma de 11830 (unsprezece mii opt sute treizeci) lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 09 noiembrie 2015, în jurul orei 04:20, Bejan Andrei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, urmărind scopul omorului lui Svetlana Frunza, Anatolie Frunza, Dumitru Frunza şi a minorului Xxxx xxxx , născut la xxxx xxxx , dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, s-a deplasat la domiciliul ultimilor de pe str. Xxxx xxxx , nr. xx, mun. Chişinău, unde având la sine o butelie din polimer cu capacitatea de 6,0 litre, cu etichete de firmă „OM 6L" şi o butelie din polimer cu capacitatea de 1,5 litre, cu etichetă de firmă „Gura Găinarului 5L", în care se afla benzină, urmărind scopul bine determinat şi având intenția de a-i omorî pe aceștia, intenționat i-a stropit pe cet. Svetlana Frunza, cet. Anatolie Frunza şi cet. Dumitru Frunza, antreul şi pereții casei în care dormea minorul Xxxx xxxx cu benzină, după care în vederea realizării intenției sale criminale a scos bricheta cu inscripția „Cricket" de culoare neagră, pe care a început să o aprindă pentru a provoca un incendiu, însă din motive independente de voința sa, şi anume faptul că intervenise cet. Anatolie Frunza şi cet. Dumitru Frunza, Andrei Bejan nu a putut duce până la capăt intențiile sale criminale şi acţiunile acestuia nu şi-au produs efectul.

Astfel, Bejan Andrei prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, art. 145 alin. (2) lit. a), e), g), j), m) Cod penal, conform indicilor „*tentativa la omorul intenționat, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea omorului cu premeditare, cu bună știință asupra unui minor, asupra a mai multor persoane, cu deosebită cruzime, prin mijloace periculoase pentru viața şi sănătatea mai multor persoane, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu şi-a produs efectul*".

Tot el, la 20 septembrie 2016 aproximativ la orele 21.30 min., având un plan criminal elaborat din timp, a pătruns în domiciliul cet. Corovai Lidia, situat pe str-la xxxxxxx, xx, mun. Chişinău, unde, având fața acoperită cu o mască improvizată, şi amenințând victima cu o armă (pistol) de model necunoscut, de culoare metalizată, a bruscat-o şi aplicând forţa fizică a imobilizat-o cu bandă adezivă (scotch), legându-i astfel mâinile şi picioarele, apoi cu cablul unui aspirator a legat-o în jurul gâtului, cerând mijloace bănești.

Continuându-şi acțiunile sale criminale, şi amenințând în continuare cu aplicarea armei de model necunoscut, Bejan Andrei, a sustras de la cet. Corovai Lidia, în mod deschis, articole din aur şi anume: un inel cu piatră prețioasă de culoare roșie de 9 gr., în valoare de 4100 lei, un inel cu briliant din aur alb de 4 gr. în valoare de 3000 lei, 4 inele mici cu pietre prețioase aproximativ de 8 grame în valoare totală de 4000 lei, un inel de argint cu piatră roșie de 10 gr. în valoare de 500 lei, o pereche de cercei în formă de semilună de 5 gr. în valoare de 3000 lei, o pereche de cercei pentru copii în formă de zig-zag de 4 gr. în valoare de 2000 lei, o pereche de cercei lungi făcuți la comandă de 6 gr. în valoare de 3000 lei, o brățară de aur împletită de 6 gr. în valoare de 3000 lei, o cruciuliță de 1,5

gr. în valoare de 1900 lei, un pandantiv sub formă de zodiac scorpion de 1,5 gr. în valoare de 1200 lei, un lănțișor de 15 gr. în valoare de 5000 lei, un inel de căsătorie de 2 gr. în valoare de 1900 lei, un lănţişor de aur 1,5 gr. în valoare de 1000 lei, mijloace băneşti în sumă de 6 000 lei MD, un telefon mobil de model „Samsung" în valoare de 400 lei cu cartela SIM xxxxxxx şi o geantă personală cu careva bunuri, după care a plecat într-o direcție necunoscută, astfel, cauzându-i părţii vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 40000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Bejan Andrei Ivan a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. c), d), e) şi f) Cod penal, conform indicilor *„tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, atac săvârşit de o persoană mascată, prin pătrundere în locuinţă, cu aplicarea armei, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile*."

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

- avocatul Durnescu Mihail în interesele părţii vătămate Frunză Svetlana, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și dispunerea rejudecării cauzei;

- inculpatul Bejan Andrei prin care a solicitat casarea sentinței;

- avocatul Sîrbu-Beşliu Irina în interesele inculpatului Bejan Andrei prin care a solicitat casarea sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei.

3.1 În motivarea cerințelor sale avocatul Durnescu Mihail în interesele părţii vătămate Svetlana Frunză a indicat că:

- prin procesul-verbal de audiere a victimei din 09.09.2015 a fost audiată Frunză Svetlana, procesul-verbal şi declarațiile sunt scrise în limba română fără interpret, iar ordonanță privind recunoașterea în calitate de victimă a Svetlanei Frunză nu există;

- toate audierile au fost înfăptuite în lipsa interpretului, procesele-verbale sunt în limba română, mai mult ca atât şi consemnarea faptului că procesul verbal a fost scris de Svetlana Frunză este în română, astfel pune la dubii veridicitatea acestor procese-verbale;

- partea vătămată Svetlana Frunză nu are un interes în cadrul prezentului proces penal, inclusiv şi nu i-au fost aduse daune morale, fizice sau/şi materiale.

3.2 În motivarea cerințelor sale inculpatul Bejan Andrei a indicat că:

- la examinarea cauzei penale lui i-au fost încălcate drepturile prevăzute de CEDO, Constituția RM și alte acte normative;

- instanța neîntemeiat a respins solicitarea sa de a fi audiați în ședința de judecată părțile vătămate;

- la fel neîntemeiat, instanța de fond a respins solicitarea sa de a fi efectuată o expertiză privind stabilirea valorii a tuturor bunurilor;

- instanța de fond nu i-a permis să se expună în susținerile verbale și a ultimului cuvânt;

- la examinarea cauzei în fond nu i-a fost asigurat dreptul la un interpret calificat.

3.3 În motivarea cerințelor sale, avocatul Sîrbu-Beşliu Irina în interesele inculpatului Bejan Andrei a indicat că:

- în acțiunile lui Bejan Andrei lipsesc elementele constitutive ale tentativei de omor cet. Svetlana Frunză, Anatolie Frunză şi Dumitru Frunză, deoarece intenția de a-i omorî pe cet. Svetlana Frunză, Anatolie Frunză şi Dumitru Frunză nu se confirmă prin probe. Mai mult ca atât în cadrul urmăririi penale cît şi în cadrul ședințelor de judecată cet. Svetlana Frunză, Anatolie Frunză şi Dumitru Frunză au declarat că:,, *cet. Bejan Andrei după ce s-a întors acasă bătea la uşă şi la geam şi striga*" astfel trezindu-i pe toți;

- instanţa de fond prin decăderea lui Bejan Andrei de dreptul de face declarații în cadrul procesului a încălcat în așa mod dreptul inculpatului la apărare. Este ilegală şi concluzia instanței de fond precum că inculpatul Bejan Andrei a refuzat să dea declarații invocând diferite pretexte, în acest mod ducând la tergiversarea examinării cauzei;

- instanţa de fond a întreprins un șir de acțiuni de imixtiune în activitatea avocatului Sîrbu-Beşliu Irina, în timpul exercitării atribuțiilor profesionale de apărător al învinuitului cet. Bejan Andrei garantate de art.26 din Constituție şi art.6 § 3 lit. c) din Convenție;

- instanţa de fond nu a asigurat inculpatului o traducere eficientă în cadrul examinării cauzei;

- cererea inculpatului privind prezentarea materialelor cauzei spre cunoștință au fost respinse de către instanță;

- a solicitat emiterea unei încheieri privind dispunerea efectuării expertizei de către experții de la CNEJ, a obiectelor recunoscute în calitate de corpuri delicte, anexate şi păstrate la materialele cauzei penale, în vederea identificării materialul din care sunt produse şi a greutății obiectelor, însă aceasta a fost neîntemeiat respinsă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019, au fost respinse ca fiind nefondate apelurile declarate, fiind menținută sentința primei instanțe.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, instanţa de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt şi de drept, şi just a concluzionat că inculpatul Bejan Andrei este vinovat de comiterea infracțiuni prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2) lit. lit. a), e), g), j), m) Cod penal, după indici calificativi - tentativa la omorul intenționat, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea omorului cu premeditare, cu bună știință asupra unui minor, asupra a mai multor persoane, cu deosebită cruzime, prin mijloace periculoase pentru viața şi sănătatea mai multor

persoane, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu şi-a produs efectul, cît și a infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. lit. c), d), e) şi f) Cod Penal, după indicii calificativi, și tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, atac săvârșit de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea armei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, or, împrejurările ce dovedesc în afara oricăror dubii culpabilitatea lui Bejan Andrei, au fost elucidate şi constatate din totalitatea de probe acumulate la dosarul respectiv, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la motivele invocate de apărare, precum că prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Bejan Andrei, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale prevăzute de art. art.27, 45 alin. (2) lit. lit. a), e), g), j), m) și art. 188 alin. (2) lit. lit. c), d), e) şi f) Cod Penal și individualizării pedepsei penale.

În acest context, instanța de apel a menționat că aceste afirmații ale avocatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, or prima instanță în sentința adoptată, corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor incriminate prevăzute de art. art.27, 145 alin. (2) lit. lit. a), e), g), j), m), 188 alin. (2) lit. lit. c), d), e) şi f) Cod Penal.

Subsecvent, instanța de apel a notat că declarațiile inculpatului Bejan Andrei privind nevinovăția sa în comiterea faptelor penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și martorilor nominalizați *supra,* precum și prin probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, art. 145

alin. (2) lit. a), e), g), j), m) Cod penal și art. 188 alin. (2) lit. c), d), e) şi f) Cod Penal.

În același timp, instanța de apel a respins argumentul apărării precum că inculpatul urmează să fie achitat, deoarece nu-şi recunoaște vinovăția, or nerecunoașterea vinei de către inculpat, a fost apreciată de către instanța de apel ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, drept garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile victimei Frunză Svetlana date în cadrul examinării cauzei atât în instanța de fond cît și in instanța de apel, deoarece acestea au fost depuse cu scopul de al exonera pe Bejan Andrei de răspundere penală, or însuși victima Frunză Svetlana a declarat că în cadrul ședinței de judecată că în lipsa inculpatului îi este greu din punct de vedere material, prin urmare instanța de apel a considerat că la urmărirea penală Frunză Svetlana care fiind audiată la 13.11.2015, adică peste 4 zile după incident, a depus declarații veridice.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind veridice declarațiile părților vătămate Frunză Anatolie, Frunză Dumitru care au fost consecvente pe tot parcursul efectuării urmăririi penale şi în cadrul cercetării judecătorești, fiind date sub jurământ, astfel în conformitate cu prevederile art.27 Cod de procedură penală, verificând probele administrate prin prisma prevederilor art.95 Cod de procedură penală, adică din punct de vedere a admisibilității lor contrar opiniei apărării le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente şi utile, ori în ședințele de judecată nu au fost stabilite circumstanțe care să indice la admiterea a cărorva încălcări esențiale, ce ar determina neadmiterea lor.

Argumentul expus în apelul avocatului precum că, prima instanţa pentru a judeca cauza şi-a axat soluția pe existența faptei prejudiciabile săvârșite de Bejan Andrei cu vinovăție directă pe probele indicate de acuzare în rechizitoriu cât şi circumstanțele în care a derulat fapta săvârșită de inculpat, care arată cu certitudine că, nu se constată prezența laturii obiective și subiective a infracțiuni de tentativa la omorul intenționat, iar fapta săvârșită nu este pasibilă de pedeapsa penală, prin probele prezentate de către acuzare şi examinate în instanţa de fond, nu a fost reținut de instanța de apel, or probele în prezenta cauză penală au fost cercetate din nou în instanţa de apel fiind pe deplin dovedită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2) lit.lit. a), e), g), j), m) Cod penal.

În continuare, instanța de apel a apreciat drept neîntemeiat și a respins argumentul apărării precum că acțiunile lui Bejan Andrei urmau a fi încadrate în baza prevederilor art.155 Cod penal, deoarece în cazul delimitării tentativei de omor de infracțiunea specificată la art. 155 Cod penal, trebuie de luat în

considerație următoarele: în ipoteza amenințării cu omor, făptuitorul are posibilitatea reală să-şi realizeze amenințarea şi să săvârșească acțiuni concrete în direcția dorită, însă decide benevol să nu le săvârșească, însă în opoziție, în ipoteza tentativei de omor, făptuitorul întreprinde toate eforturile în vederea săvârșirii omorului, însă, din cauze independente de voința lui, aceste eforturi nu-şi produc efectul.

În acest sens, instanța de apel a precizat că, tentativa întreruptă (neconsumată) este atunci când acțiunea începută este întreruptă şi nu mai poate fi continuată pentru a-şi produce efectul din cauze independente de voința făptuitorului.

Tentativa este consumată în cazul în care acțiunea a început şi a fost dusă până la capăt, dar nu s-a produs rezultatul, el fiind înlăturat, din cauze ce nu depind de voința făptuitorului.

În aceste condiții, instanța de apel a concluzionat că, vinovăția lui Bejan Andrei în comiterea infracțiunilor incriminate a fost demonstrată pe deplin, iar o recalificare a faptelor infracționale comise de acesta nu este oportună la caz.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel analizând probele cercetate de prima instanță și verificate în instanța de apel, a reținut că în acțiunile inculpatului se regăsesc toate elementele infracțiunii de tâlhărie, vinovăția lui Bejan Andrei fiind dovedită incontestabil prin declarațiile părții vătămate Corovai Lidia.

Sub acest aspect, instanța de apel a apreciat critic alegațiile inculpatului precum că declarațiile părții vătămate nu corespund realității şi au drept scop inducerea în eroare a instanței, or declarațiile părții vătămate sunt consecutive pe parcursul întregului proces penal, nu conțin divergențe şi, concomitent, coroborează cu declarațiile martorului Vişniova Galina și cu celelalte materiale ale cauzei penale.

În acest sens, instanța de apel a reținut că până la incident, Corovai Lidia şi Bejan Andrei nu se cunoșteau, nu erau în nici un fel de relație, prin urmare nu există nici un temei pentru a considera că partea vătămată are scopul de a-l defăima pe inculpat, iar declarațiile Svetlanei Frunză care a indicat că a cunoscut-o anterior pe Corovai Lidia, instanța de apel le-a apreciat critic, or ultima este soția lui inculpatului și astfel urmărește scopul de al eschiva pe ultimul de la răspunderea penală.

În aceeași ordine de idei, versiunea inculpatului precum că nu a aplicat violență față de partea vătămată şi nici nu a avut intenția să o aplice, se combate şi prin declarațiile martorului Vişniova Galina, care a declarat că „ *Corovai Lidia era legată cu scotch la o mână şi un picior, a ajutat-o să se dezlege. Corovai Lidia era zgâriată şi albă pe faţă, speriată, iar hainele din dulap erau aruncate până la uşă* ”.

Cu referire la argumentele avocaților, precum că la materialele cauzei penale de învinuire a lui Bejan Andrei Ivan în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (2), lit. lit. a), e), g), j), m), 188 alin. (2), lit. lit.

c), d), e), f) Cod Penal au fost anexate înscrisuri - procesul-verbal de ridicare din 21.10.2016; - ordonanța privind recunoașterea în calitate de corpuri delicte din 22.10.2016; proces-verbal de examinare a obiectelor din 21.10.2016, care nu au fost efectuate cu participarea unui specialist abilitat în domeniu cu adoptarea concluziei ce ar constata că la obiectele care au fost examinate și recunoscute în calitate de corpuri delicte în cauza penală nr. 1-273/17 împotriva cet. Bejan Andrei învinuit în baza art. 188 alin. (2), lit. lit. c), d), e), f) Cod Penal a fost identificat materialul din care sunt produse și greutatea obiectelor, anexate și păstrate la materialele cauzei penale, instanța de apel a notat că partea vătămată Corovai Lidia atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond a fost independentă de a-și valorifica bunurile fără a fi expertizate și stabilite din ce metal ar putea fi obiectele sustrase prin tâlhărie.

Referitor la apelul declarat de avocatul Durnescu Mihail în interesele părţii vătămate Svetlana Frunză, instanța de apel l-a apreciat ca fiind neîntemeiat, or potrivit art. 251 alin.(l) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act. Alin.(2) al acestei norme prevede că, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sânt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Alin.(3) prevede că nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Alin.(4) încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Prin urmare instanța de apel studiind conținutul proceselor verbale de audiere a victimei Frunză Svetlana *(f.d. f.d.7, 25-26, Vol.1)*, a observat că ultima fiind de acord să fie audiată în limba de stat, iar la data de 13.11.2015, a fost audiată și în limba rusă, mai mult ca atât, la acel moment victima Frunză Svetlana nu a avut careva obiecții, iar faptul că aceasta după ce a încheiat căsătoria cu Bejan Andrei, au întreprins metode de tergiversare a examinării cauzei, precum şi faptul că intenționat şi-a schimbat declarațiile, numai pentru ca inculpatul Bejan Andrei să evite pedeapsa pentru acțiunile sale ilegale atât împotriva celor adulți, cît şi a unui copil minor.

Cu referire la alegațiile apărării referitoare la faptul că inculpatului Bejan Andrei i-a fost încălcat dreptul la apărare și nu i s-a asigurat dreptul la o traducere eficientă, instanța de apel a reținut că la cazul dedus judecății, contrar celor afirmate de inculpat și apărătorii săi, Bejan Andrei a primit rechizitoriul în limba pe care o posedă-limba rusă. În acest sens, instanța de apel remarcat că inculpatul nu a alegat că nu-i este clară învinuirea adusă și nu i s-a asigurat o traducere eficientă, or nu a înaintat în acest sens nici o recuzare interpreților instanței de fond.

Cu referire la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, instanța de apel a remarcat că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Bejan Andrei prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 72, 75, 76, 77, 78, 81, 84 Cod penal, a ținut cont de principiului legalității, egalității, umanismului, proporționalității, principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, de gravitatea infracțiunilor săvârșite – inculpatul a comis o infracțiune gravă și excepțional de gravă conform prevederilor art. 16 Cod penal, de motivele infracțiunii, scopul de cupiditate, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, careva concluzii nu a făcut, antecedentul penal fiind stins, se află la evidență medicului narcolog, iar la evidența medicului psihiatru nu se află.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Ciobanu Vadim cu partea vătămată Frunză Svetlana, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 12) și 15), precum și art. 3 și 6 din CEDO, solicită casarea deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Bejan Andrei să fie recalificate în baza art. 155 Cod penal, iar procesul penal să fie încetat în baza art. 391 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală;

- avocatul Palancica Victor în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 12) și 15) solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului avocatul Ciobanu Vadim cu partea vătămată Frunză Svetlana se invocă următoarele aspecte:

- însăși în plângerea lui Frunză Svetlana din 09.11.2015 adresată organului de urmărire penală *(f.d. 6, voi. I),* ultima a menționat că, *„... Bejan Andrei **i-a amenințat** că le va da foc lor şi casei de locuit”.* Din această plângere, prin care a fost sesizat organul de urmărire penală, nu se desprinde nici o concluzie, precum că Bejan Andrei ar fi avut intenția să-i omoare;

- la concret, în acțiunile lui Bejan Andrei nu există tentativă de omor, deoarece sa stabilit indubitabil că, acesta a avut posibilitatea reală să-şi realizeze amenințarea şi să aprindă benzina, însă în urma discuțiilor cu Frunză Svetlana, Dumitru şi Anatolie a decis benevol să facă acest lucru şi a dat bricheta lui

Frunză Dumitru. Ori acest fapt a fost confirmat de către toți ce-i prezenți la fața locului;

- instanțele ierarhic inferioare prin deciziile ilegale de condamnare adoptate în privinţa lui Bejan Andrei, l-au separat de familia s-a, de care ultimul avea grijă, o întreţinea, iar familia acestuia dorește ca ultimul să nu fie pedepsit, pentru o faptă, care a fost calificată greșit de către organele de drept;

- prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chişinău, nr. 1-804/16 din 16 decembrie 2016, s-a dispus: expedierea cauzei penale de învinuirea lui Bejan Andrei în baza art. 188 alin. (2) lit. c), d), e) şi f) Cod penal, la Judecătoria Buiucani, mun. Chişinău, pentru examinarea posibilității conexării cu cauza penală de învinuirea lui Bejan Andrei în baza art. 27,145 alin. (2) lit. a), e), g), j) şi m) Cod penal. Respectiv, prin această încheiere nu s-a dispus conexarea cauzelor penale, doar s-a dispus expedierea cauzei penale pentru examinarea posibilității conexării cu altă cauză penală. Potrivit art. 43 alin. (1) Cod de procedură penală, conexarea cauzelor se decide de către instanţa căreia îi revine competența de judecată conform prevederilor art.42 Cod de procedură penală. Competența de judecată a cauzei penale în privinţa lui Bejan Andrei, conform art. 42 alin. (4) Cod de procedură penală, aparținea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău;

- în cadrul ședinței de judecată în apel, din data de 25.03.2019, apărarea *(avocatul Palancica Victor)* a adresat instanței de judecată pentru a fi anexată la materialele cauzei penale şi examinate condițiile de detenție ale inculpatului Bejan Andrei, pentru ca instanţa să se expună asupra condițiilor de detenție, conform art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală. Prin încheierea protocolară a instanței de apel s-a dispus ca cererea în cauză să fie anexată la materialele cauzei, însă acest fapt nu se regăsește în decizia instanței de apel;

- în speța dată au fost încălcate prevederile art. 3 CEDO, or una din valorile fundamentale ale unei societăți democratice, rezidă în **interzicerea, în termeni absoluți,** tortura şi tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante indiferent de circumstanțe şi de comportamentul victimei, incident în speță fiind cauza *Labita vs Italia; Kudla vs Polonia ș.a*.

5.2 În motivarea cerințelor sale, avocatul Palancica Victor, în numele inculpatului invocă următoarele argumente:

- instanțele de judecată au mers pe ideea preconcepută, precum că Bejan Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), g), j) şi m) Cod penal, fără a analiza profund probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești;

- referitor la învinuirea lui Bejan Andrei în baza art. 188 alin. (2) lit. c), d), e) şi f) Cod penal, apărarea consideră că nu există componența infracțiunii incriminate, dar există componența infracțiunii prevăzută de art. 352 Cod penal;

- concluziile instanței de apel formulate în decizia recurată poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare şi verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte şi legale, lăsarea fără apreciere şi aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate şi cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție;

- instanța de apel nu a respectat prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, context în care a fost admisă încălcarea art. 3 din CEDO.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1^1 Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursurilor ordinare declarate, pledând pentru netemeinicia acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

6.1 La fel, în temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1^1 Cod de procedură penală, partea vătămată Frunză Anatolie, a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru admiterea acestora, casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

6.2 Totodată, în temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1^1 Cod de procedură penală, partea vătămată Frunză Dumitru, a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate, pledând pentru admiterea acestora, casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

6.3 Succesiv, în temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1^1 Cod de procedură penală, partea vătămată Frunză Svetlana, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de către avocatul Palancica Victor în numele părții vătămate, pledând pentru admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

6.4. Concomitent, în temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1^1 Cod de procedură penală, avocatul Palancica Victor, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de către avocatul Ciobanu Vadim cu partea vătămată, pledând pentru admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

7. Judecând recursurile declarate, pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, cu menținerea deciziei instanței de apel, din următoarele raționamente.

În conformitate cu art. 424 alin. (1) Cod de procedură penală, instanţa de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs şi numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece şi în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală stipulează că judecând recursul, instanţa respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit reține că, soluția respectivă se adoptă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată şi motivată.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal atestă că recurenții invocă incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 12) și 15) Cod de procedură penală, în sensul că **pct. 2** *instanţa nu a fost compusă potrivit legii ori*; **pct. 6** *decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanţa a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*; **pct. 12** *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*; **pct. 15**„*instanţa de judecată internaţională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor şi libertăților omului care poate fi reparată şi în această cauză*".

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurenți în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, cu referire la alegațiile recurenților precum că „… *prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chişinău, nr. 1-804/16 din 16 decembrie 2016, s-a dispus: expedierea cauzei penale de învinuirea lui Bejan Andrei în baza art. 188 alin. (2) lit. c), d), e) şi f) Cod penal, la Judecătoria Buiucani, mun. Chişinău, pentru examinarea posibilității conexării cu cauza penală de învinuirea lui Bejan Andrei în baza art. 27,145 alin. (2) lit. a), e), g), j) şi m) Cod penal. Respectiv, prin această încheiere nu s-a dispus conexarea cauzelor penale, doar s-a dispus expedierea cauzei penale pentru examinarea posibilității conexării cu altă cauză penală. Potrivit art. 43 alin. (1) Cod de procedură penală, conexarea cauzelor se decide de către instanţa căreia îi revine competența de judecată conform prevederilor art.42 Cod de procedură penală. Competența de judecată a cauzei penale în privinţa lui Bejan Andrei, conform art. 42 alin. (4) Cod de procedură penală, aparținea Judecătoriei Buiucani, mun. Chişinău;*" Colegiul penal lărgit le apreciază drept neîntemeiate, or recurenții în acest sens au omis să raporteze alegațiile menționate la conținutul normei prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

În acest sens, instanța de recurs, menționează că, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond şi de apel atunci când instanţa nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 şi 33.

Astfel, instanța de recurs a reținut că potrivit încheierii Președintelui Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 10 februarie 2016 (f.d. 4-5, vol. III) a fost dispusă transmiterea cauzei penale privindu-l pe Bejan Andrei, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), g), j) și m) Cod penal, pentru judecare în completul nr. 3, compus din: Președintele completului de judecată – Diaconu Mihail, judecător raportor Gîrbu Silvia, judecător – Plămădeală Ghenadie.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016 (f.d. 246, vol. II) s-a dispus ca, cauza penală de învinuire a lui Bejan Andrei, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, să fie transmisă judecătorului Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Gîrbu Silvia, **pentru conexare** cu cauza penală de învinuire în privința lui Bejan Andrei, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), g), j) și m) Cod penal, ci nu pentru examinarea posibilității conexării precum au expus recurenții în recursurile ordinare declarate.

În aceste condiții, instanța de recurs, conchide că completul de judecată, care a examinat cauza penală de învinuire în privința lui Bejan Andrei în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), g), j) și m) Cod penal, era format conform legii, respectându-se în acest sens și prevederile art. 31-33 Cod de procedură penală, iar pretinsa eroare reclamată de către recurenți, privind lipsa încheierii de conexare a cauzelor penale de învinuire în privința lui Bejan Andrei, nu cade sub incidența erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Mai mult, studiind încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2016 (f.d. 246, vol. II), instanța de recurs reține că, avocatul inculpatului, Malanciuc Viorel, în cadrul ședinței de judecată, a susținut pe deplin demersul acuzatorului de stat cu privire la conexarea cauzelor penale nominalizate, solicitând admiterea acestuia.

Cu referire la temeiul de recurs invocat de recurenți prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma cazurilor specificate de recurenți, Colegiul penal lărgit constată că acest temei nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanţa de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală şi prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-şi soluția în baza probelor verificate şi apreciate corect de instanţa de apel prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, descrise şi analizate în decizia instanței de apel (f.d. 132-161, vol. VIII).

În continuare, analizând argumentele titularilor cererilor de recurs formulate prin prisma temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea sunt nefondate și urmează a fi respinse.

Astfel, de către prima instanță inculpatul Bejan Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), g), j), m) Cod penal, conform indicilor *„tentativa la omorul intenționat, adică acțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea omorului cu premeditare, cu bună știință asupra unui minor, asupra a mai multor persoane, cu deosebită cruzime, prin mijloace periculoase pentru viața şi sănătatea mai multor persoane, dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu şi-a produs efectul*" și art. 188 alin. (2) lit. c), d), e) şi f) Cod penal, conform indicilor *„tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane, în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, atac săvârșit de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea armei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*."

Colegiul penal lărgit, constată că instanța de apel a dat o argumentare amplă soluției pronunțate, apreciind just că probatoriul administrat dovedește săvârșirea de către inculpatul Bejan Andrei a infracțiunilor imputate, or instanța de apel corect a punctat că Bejan Andrei dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, deplasându-se la domiciliul ultimilor de pe str. Xxxx xxxx nr. xx, mun. Chişinău, unde având cu sine o butelie din polimer cu capacitatea de 6,0 litre, cu etichete de firmă „OM 6L" şi o butelie din polimer cu capacitatea de 1,5 litre, cu etichetă de firmă „Gura Găinarului 5L", în care se afla benzină, a urmărit scopul şi având intenția de a-i omorî pe aceștia, intenționat i-a stropit pe Svetlana Frunza, Anatolie Frunza şi Dumitru Frunza, antreul şi pereții casei în care dormea minorul Xxxx xxxx cu benzină, după care a scos bricheta cu inscripția „Cricket" de culoare neagră, pe care a început să o aprindă pentru a provoca un incendiu, însă din motive independente de voința sa, şi anume faptul că a intervenit Anatolie şi Dumitru Frunza, inculpatul Andrei Bejan nu a putut duce până la capăt intențiile sale criminale şi acțiunile acestuia nu şi-au produs efectul. Astfel, stabilindu-se intenția directă a inculpatului Bejan Andrei la comiterea infracțiunii sus indicate, or în cazul în care acțiunile acestuia nu erau curmate de către Frunză Dumitru şi Frunză Anatolie care l-au deposedat la timp de bricheta ce o ținea în mâna, urmările ar fi fost destul de grave.

În aceiași ordine de idei instanța de recurs relevă că probatoriu administrat la caz dovedește pe deplin vinovăția lui Bejan Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), d), e) şi f) Cod penal.

Subsecvent, referitor la alegațiile recurenților precum că *„instanțele de judecată au mers pe ideea preconcepută, precum că Bejan Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), g), j) şi m) Cod penal, fără a analiza profund probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești; concluziile instanței de apel formulate în decizia recurată poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare şi verificare a probelor, iar așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la*

pronunțarea unei hotărâri corecte şi legale, lăsarea fără apreciere şi aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate şi cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție" Colegiul penal reamintește că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanţa de apel, invocată de recurenți în cererile de recurs, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond şi apel. Prin urmare, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că, la etapa de judecare a recursului ordinar instanţa de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond şi de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

În aceiași ordine de idei, Colegiul lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanţa de apel, ca urmare a efectuării recercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat şi a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. art. 27, 145 alin. (2) lit. a), e), g), j), m) și art. 188 alin. (2) lit. c), d), e) şi f) Cod penal, potrivit căreia Bejan Andrei a fost recunoscut vinovat şi condamnat.

Cu referire la alegațiile recurenților privind neaplicarea în speța de referință a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de recurs verificând materialele cauzei în raport cu criticele aduse, reține că, deși potrivit materialelor cauzei (f.d 65, vol. VIII) inculpatul Bejan Andrei a depus o cerere prin care reclamă condițiile inumane de detenție în cadrul penitenciarului nr. 13, fapt ulterior invocat și de avocatul Palancica Victor în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel (f.d 121, vol. VIII), Colegiul penal apreciază aceste critici ca fiind neîntemeiate, or, avocatul Palancica Victor și inculpatul au omis să prezinte argumente verosimile în susținerea alegațiilor expuse.

Prin urmare, în absența unor dovezi incontestabile ce ar demonstra deținerea inculpatului Bejan Andrei în condiții inumane de detenție, instanța de apel nu putea constata din oficiu acest fapt.

În aceste condiții, Colegiul penal menționează că, inculpatul Bejan Andrei nu este lipsit de dreptul de a se adresa cu o cerere separată privind constatarea încălcărilor drepturilor privind condițiile de detenție în ordinea prevăzută de art.art.469 alin.(1) pct.17[1], art.473[1], art.473[2] Cod Procedură Penală pentru perioada când s-a aflat în penitenciar după pronunțarea sentinței de condamnare pe cauză, în cazul în care va considera că și după 18 octombrie 2017 i-au fost încălcate drepturile acestuia privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale, judecătorului de instrucție din raza de activitate a organului sau instituției care execută pedeapsa, după intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești.

Sub aspectul invocării de recurent a temeiului de recurs prevăzut de pct. 15) alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit a observat că, recurentul a făcut trimitere la anumite cauze CtEDO cum ar fi: *Labita vs Italia; Kudla vs Polonia ș.a*.

Lecturând hotărârile enunțate, se constată redarea de către recurenți doar a anumitor pasaje rupte din contextul cauzelor nominalizate. Astfel, recurenții nu au raportat constatările Înaltei Curți, vizate în hotărârile sale, referitor la cazul judecat, nu au argumentat relevanța și impactul concret al acestor cazuri asupra mersului procesului de judecată în care Bejan Andrei are calitate de inculpat, cu scoaterea în evidență a lacunelor admise, nu a redat momentele în care decizia atacată ar contravine acestei practici, nu a arătat care este acea evaluare necorespunzătoare a materialelor cercetate admisă de instanță, nu a scos în evidență care sunt, reieșind din practicile relatate, contradicțiile și erorile admise de către instanța de apel, capabile să răstoarne soluția prin care Bejan Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii incriminate și condamnat de către instanțele de fond.

Generalizând considerentele expuse supra, Colegiul penal lărgit se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, or, potrivit pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, se statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale. în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt şi în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile şi libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

8. Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit apreciază argumentele invocate în recursurile ordinare declarate ca nefondate, deoarece nu sunt incidente în speță cazurile de casare la care a făcut referire autorul, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs ordinar, în sensul casării deciziei contestate şi astfel se impune concluzia privind respingerea, ca inadmisibile, a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Ciobanu Vadim cu partea

vătămată Frunză Svetlana și de către avocatul Palancica Victor în numele inculpatului.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Ciobanu Vadim cu partea vătămată Frunză Svetlana și de către avocatul Palancica Victor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019, în cauza penală în privința lui ***Bejan Andrei xxxx,*** cu menținerea hotărârii atacate**.**

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **28 iulie 2021**.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecători	Boico Victor
	Toma Nadejda
	Țurcan Anatolie
	Diaconu Iurie